

LBRIS

We know
books

Mihai
Irimia

Inima
cavintelor

SIONO
EDITURA

București 2024

CUPRINS

La masa rotundă	5
Amprenta după moarte	6
Jurământ pe cartea crucii	8
Românul	9
Stăpâne	10
Au venit copiii aseară	12
Odă Omului	13
Pe mare	14
Marinarii	16
Scrisoare din rai	18
Dragi îmi sunt oltencele	20
Tataie	22
Voi fi cu voi	24
Copiii nu vor să mor	25
Avem români	26
Bătrânii	28
De strajă	30
Libertate, n-ai mai fi	32
Să nu uiți, române	35
Saturație	36
Dezbinare	38
De-ai fi dușman	41
Să nu mă plângeți	42
Scena	43
Încă mai sunt	44

Eternitate	45
Viața între rău și bine	46
La judecata mută	52
Răbdarea românului	54
În pădurea adormită	55
Iubite președinte	56
Blestemul poporului	57
Zâmbet și democrație	58
Bătuți de vânturi, gânduri, ploii	59
Mizerie morală	60
Să nu uităm	63
De dorul libertății	64
Ajun	66
Portret	68
Amorezul	69
Când va fi	70
Să nu crezi în stele	71
Printre genele tale	72
La geamul tău	74
Primăvara	76
Eu te chem	78
Îmi amintesc de tine	80
Garoafa albă	81
Când rătăcesc	82
Fericire, fericire	84
Am visat	86

Albumul cu-amintiri	87
Vis	88
La poarta raiului	90
De la tine pân' la mine	91
Valuri, valuri	92
Nu sunt prea mic	94
Mândruță, ți-am făcut casă	95
Vino iar, copilărie	96
Aș face casă-n pădure	98
Vor veni	100
Du-te, dorule	102
Viață, viață, rea mai ești	104
Vino	105
Turism	106
Lacrimi de iubire	108
Nu a fost o întâmplare	110
Gelozie	111
Cât voi trăi	112
Iubesc iubirea	113
Regret târziu	114
Timpuri	115
Luceafăr viu	116
La poarta casei	118
Provocare	121
Ca un pom	122
Viață trecătoare	123

De ziua ta	124
Rapsodia primăverii	126
Rămâi cu bine	128
Florilor, nu mă uitați	130
Doar tu când ești	131
Poarta	132
Vai de noi	134
Să nu ai somn	136
De ce nu vii	137
Te cântă eul	138
Aș vrea să fiu	139
Taina	140
Frumoasa Gudu	142
Copii	144
Să ne iubim țara și copiii	145
Lumea mea	146
De am să mor	147
Fă-mă, Doamne, iar flăcău	148
Am muncit, sunt fericit	149
Mă-ntreabă mama	150
Te-am așteptat de-atâtea ori	151
Românul poet	152
Așteptare	153

LA MASA ROTUNDĂ

La masa rotundă, în grai pitoresc,
Se clatină țara-n cuvinte
Și greu îmi e, Doamne,
Din nou să trăiesc
Îndemnul de „Tot înainte”.

De vorbe-am fugit
Și-acum mă feresc
De vorba ce-n fapte e goală,
Chircit de nevoi mai bine trăiesc
Decât cu lingăii-ntr-o oală.

Deși nu sunt toți același aluat
Ei clatină-n vorbe destinul,
În inimi se-adună
Venin frământat
Să facă românului plinul.

De vorbe-am fugit
Și-acum mă feresc
De masa rotundă și goală,
Unde se bat pe osul de ros,
Lingăii veniți de la gară.

AMPRENTA DUPĂ MOARTE

Am scris cu drag și dor această carte,
Să îmi rămână amprenta după moarte,
Și dacă-n rânduri veți mai găsi rime
E că în somn și-n vis eu am trăit suspine.

Nu sunt eu ființa ce a presărat virtutea,
Dar n-am putut trăi plecată fie-mi fruntea,
Și nu voiesc da știre trăirea mea în carte,
Vreau printre voi să fiu ca liniștea din noapte.

Nu m-am lăsat condus de-a răului trufie
Mergând în rătăcire, pierdut în inerție,
Am căutat dreptatea să vină din cetate,
Și să rămână-n veci iubirea după moarte.

Mi-e mintea trează, dar și sufletul bolnav,
Stau și mă cert cu mine sub cerga de postav,
Nedumerit mi-e gândul ce pleacă-n rătăcire
Tot căutându-și locul și drum spre mântuire.

Nu sunt eu vânt, nici nor ce curge-n lacrimi
Acoperind pământul de zbucium și de patimi,
Doar mintea mi-e tornada pe-o axială dreaptă,
Bolnavă de iubirea ce-i vorbă fără faptă.

N-am să mă las condus de sfere
Dacă impulsul vieții nu-mi spune și nu-mi cere,
Că fals-ar fi menirea și mort mi-ar fi chiar dorul
De-n stânga port minciuna și-n dreapta adevărul.

JURĂMÂNT PE CARTEA CRUCII

Jur că sunt curat în gânduri
Și sunt pur ca floarea dalbă,
Cu mâna pe cartea crucii
Domnu-n veghe să mă aibă.

Gândul mi-e purtat ca vântul
Cât e sfânta mea trăire,
Inima îmi e curată
Fără gust de preamărire.

Am să fac ce-mi stă-n putere
Cât voi fi pe-al vieții plai,
Din iubire s-aduc miere
Neamului cu dulce grai.

Din suflet să-mi curg-agheasmă,
Răutatea să clătească,
Veșnicia-n bunătate
Să dospească și să crească.

Voi purta în spate crucea
Și în vânt drapelul țării,
Cu respect de puritate,
Cartea morții și-a-nvierii.

ROMÂNUL

De când se știe românul român,
A fost și va fi al țării stăpân,
Stăpân pe istorii de veacuri și ani,
Lăsat moștenire de daci și romani.

În cartea țărânei săpate de noi
Răsare-n lumină trăirea de-apoi.
Citim din trecut iubirea de neam,
În scrisuri lăsate, în ape și-n ram.

Apele vor trece, pietrele rămân,
Românul rămâne să fie român
Să lase în sânge freamătul cu dor,
Dragostea de țară și de viitor.

STĂPÂNE

Isus Nazareean și rege la iudei,
Coboară pe pământ cu-armata ta de zei,
Ne curăță păcatul din gândul vicios,
Și-ajută păcătosul cu sufletul pustiu.

Coboară de arată tu calea ta cea dreaptă,
Că s-a pierdut scriptura hrănindu-ne cu ura,
Și nasc încrâncenate doar gânduri necurate,
Ascunse-n mojiție de cei în avuție.

Ooo, nu lăsa Tu, Doamne, dragostea să moară,
Că a fugit iubirea afară din țară.
A intrat tacită hoția dospită,
Cârcotită-n umbră la o clacă sumbră.

Sfinte Isus, coboară și dă un semn să ne doară,
Că azi nu se mai știe nici dacă viața-i vie,
Trăim în agonie și ne mâncăm flămânzi
Cu cei în avuție, cu cei sărmăni și blânzi.

Ne-au fugit în lume ca apele-nspumate,
Inimi rătăcite și gânduri des umbrite,
Ne-au plecat copiii dragi peste hotare,
Rătăcind prin lume pentr-o amară pâine.

Să ne-aduci, Stăpâne, dragostea din tine
S-o mâncăm pe pâine cu înțelepciune,
Că mâncăm la alții zâmbet și vrăjeală,
Saturați de foame și răpuși de boală.

Țăranii își văd săparea în mormânt,
Că a lor speranță e boare de vânt,
Bătrânii în tăcere trăiesc muribund,
Așteptând big-bang-ul ce va bate surd.

Steagul n-are stemă, dezbinare avem,
Viața ne e cancer, trăim în infern,
Legile se schimbă după rang și fler,
Și dreptatea zace ascunsă în mister.

AU VENIT COPIII ASEARĂ

Au venit la mine-aseară
Și copiii și nepoții,
C-a plecat din mine somnul
Și sunt treaz în toiul nopții.

Au venit și mă simt bine
Când sunt toți pe lângă mine,
Știu că tânăr nu mai sunt,
Nu mă las bătut și cânt.

Cât trăiesc și cât mai pot
Am să beau paharul tot,
Că am nepoată și nepot,
Pentru ei fac tot ce pot.

Am nepoată și nepot,
Pentru ei fac tot ce pot,
Pentru ei, pentru copii
De dragul lor voi trăi.

ODĂ OMULUI

Cel ce-n muncă grea transpiră
Ridicând al lui destin,
De rod viața îi e plină
Și la el cu drag mă-nclin.

Cel ce nu se lasă-n urmă
Trândăvind în nepăsări,
Va avea cuvânt să spună,
Va sări când sunt chemări.

Cel ce strânge rod din muncă
În cămara vieții lui,
Cu respect destinu-și urcă
Ducând faimă neamului.